(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

i samarbejde med

UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER
UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING
UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER
UDENRIGSUDVALGET
UNDERUDVALGET OM MENNESKERETTIGHEDER

og med deltagelse af medlemmer af de nationale parlamenter

Mandag den 25. april 2005 kl. 15.00 - 18.30
Tirsdag den 26. april 2005 kl. 9.00 - 12.30
Rue Wiertz, 60 – Bruxelles
Paul-Henri Spaak-bygningen (PHS), lokale 3C50

Udkast til program

Offentligt seminar

Fremme af EU's politik vedrørende grundlæggende rettigheder: fra ord til handling, eller hvordan rettigheder bliver til virkelighed

I. Mål

Målet med dette seminar er, inden for rammerne af to betænkninger, der i øjeblikket behandles i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, nemlig betænkningen af Kinga Gál om "fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder: de nationale og europæiske institutioners rolle, herunder agenturet for de grundlæggende rettigheder" og betænkningen af Claude Moraes om "beskyttelse af mindretal og antidiskriminationspolitikker i et udvidet Europa", at få et overblik over de aktuelle europæiske og nationale politikker og praksis vedrørende grundlæggende rettigheder, ikke-forskelsbehandling og minoritetsspørgsmål samt drøfte den videre udvikling på dette område. Det er meningen, at seminaret skal danne udgangspunkt for videre drøftelser inden for ovennævnte områder[1].

[1] Eftersom taletiden vil være begrænset til 10 min. pr. indlæg, kan talere, der ønsker at supplere deres indlæg, gøre dette skriftligt ved på forhånd at fremsende et dokument (helst på engelsk eller fransk) til sekretariatet. Dette dokument rundsendes derefter på seminaret.

(Ekstern oversættelse)

II. Indledning

Unionen har længe været engageret i at beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, hvilket bl.a. kan ses i EF-Domstolens retspraksis siden 1970'erne. Endvidere har menneskerettighederne siden 1. maj 1999 været erklæret i Amsterdam-traktaten som et af Den Europæiske Unions grundlæggende principper, en forudsætning for de stater, der ønsker at tiltræde Unionen samt en permanent betingelse for at bevare den fulde beslutningsbeføjelse i Rådet (artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union)[1].

EU spiller ligeledes en vigtig rolle i forbindelse med at bekæmpe forskelsbehandling og fremme lige muligheder. I løbet af de sidste 30 år har udviklingen af fællesskabets lovgivning, politik og retspraksis bidraget til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Inden for de seneste år, siden indførelsen af EF-traktatens artikel 13, er denne rammelovgivning blevet udvidet, så den nu også forbyder forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Udvidelsen af EU styrker behovet for målrettet handling for at bekæmpe forskelsbehandling, særligt i lyset af den nye politiske kontekst i forhold til mindretal. Når forfatningstraktaten er blevet ratificeret, vil den styrke EU's kapacitet til at handle på dette område.

Amsterdam-traktaten skitserede ikke blot den nye europæiske dimension af grundlæggende rettigheder, men gav ligeledes de europæiske institutioner et solidt retsgrundlag for et stærkere EU-statsborgerskab og for at udvikle Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Fra et politisk og lovgivningsmæssigt synspunkt var det en kopernikansk revolution med direkte konsekvenser for de grundlæggende rettigheder, som det er tilfældet, når den europæiske lovgiver skal vedtage obligatoriske retsakter, der omhandler retten til asyl, til beskyttelse af personoplysninger, til retfærdig rettergang, til social integration, til aktindsigt i institutionelle tekster[2] osv.

Et sådant mål kunne ikke nås uden en mere præcis definition af de grundlæggende rettigheder, der skulle beskyttes. Det var derfor nødvendigt at gøre disse rettigheder mere synlige og forenkle Den Europæiske Unions egne institutionelle og lovgivningsmæssige rammer. Dette skete med vedtagelsen af det europæiske charter om grundlæggende rettigheder og indarbejdelsen heraf i forfatningstraktaten, der nu er ved at blive ratificeret i medlemsstaterne. En sådan udvikling vil være et væsentligt skridt i den rigtige retning i forholdet mellem:

- *Unionen og dens borgere (eftersom de nu lettere kan påberåbe sig deres rettigheder ved en domstol og verificere, at EU's institutioner respekterer og fremmer disse rettigheder);*
- *EU's dømmende og lovgivende magt (eftersom sidstnævnte nu tydeligere kan se mål og begrænsninger i sine forpligtelser og beføjelser);*
- *EU og medlemsstaterne (eftersom beskyttelse og fremme af alle grundlæggende rettigheder på nationalt og europæisk plan nu er mere gennemsigtig);*

[1] Som ændret ved Amsterdam-traktaten, der kodificerede EF-Domstolens retspraksis efter C-29/69 "Stauder" af 12.11.1969, Sml. 419, i C-11/70 "Internationale Handelsgesellshaft", Sml. 1125, C-4/73 "Nold" af 14.5.1974, Sml. 491, C-44/79 "Hauer", Sml. 3727, og C-5/88 "Wachhauf" af 13.7.1989.

[2] Med andre ord var problemet i årtier for den europæiske lovgiver at undgå at vedtage lovgivning, der tilfældigvis krænkede de grundlæggende rettigheder, og dermed var opmærksomheden i højere grad rettet mod at undgå "negative virkninger" end at vælge en bestemt retning; nu, hvor fremme af de grundlæggende rettigheder var blevet det vigtigste mål (eller i det mindste et etableret koncept for alle lovgivningsmæssige arbejder), var lovgivningsmetoderne ændret væsentligt.

- *EU og Europarådet (særligt i forbindelse med EU's tiltrædelse af den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder) og FN.*

Ifølge Det Europæiske Råd vil "inkorporeringen af chartret om grundlæggende rettigheder i forfatningstraktaten og EU's fremtidige tiltrædelse af det europæiske charter om menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder (...) faktisk skabe en retlig forpligtelse for EU til at sikre, at grundlæggende rettigheder aktivt fremmes på tværs af alle politikområder."

Rent faktisk findes der allerede en sådan forpligtelse for Europa-Parlamentet for de områder, hvor de eksisterende traktater allerede udgør retsgrundlaget[1].

III. Spørgsmål

Under behørig hensyntagen til denne institutionelle og retlige baggrund samt den internationale kontekst efter den 11. september og den 11. marts vil seminaret kunne hjælpe Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender med at besvare følgende fire spørgsmål:

*1/ Hvordan **beskyttes** de grundlæggende rettigheder bedre, herunder:*

- *kontrol med medlemsstaternes overholdelse af EU's fælles principper og grundlæggende rettigheder (artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union samt artikel I-2 i den kommende forfatningstraktat)?*

- *styrket samspil mellem det europæiske plan (udvidet til også at omfatte Europarådet) og det nationale plan på en sådan måde, at der kan skitseres en ny europæisk retsorden?*

- *behovet for at give borgerne større mulighed for at beskytte sig selv (nationale og europæiske ombudsmænd, aktindsigt i EU-domme, ikke-forskelsbehandling,...)?*

*2/ Hvordan **fremmes** de grundlæggende rettigheder gennem en mere målrettet anvendelse af Unionens og Fællesskabets lovgivningsmæssige beføjelser?*

*3/ Hvordan **udbredes kendskabet** til de grundlæggende rettigheder, og hvordan skabes en kultur herfor i og uden for Den Europæiske Union?*

4/Når konsekvenserne af disse tre udfordringer for Den Europæiske Union er undersøgt, kunne det så lade sig gøre at præcisere den rolle, det europæiske agentur for de grundlæggende rettigheder skal spille, og de grundlæggende krav, det skal opfylde for at fuldføre sin mission?

---

[1] Selv om det skal erindres, at Domstolen i sin udtalelse nr. 2/94 ([1]) (vedtaget, inden Amsterdam-traktaten trådte i kraft) udtalte følgende: *"...ingen bestemmelse i traktaten giver fællesskabsinstitutionerne nogen generel beføjelse til at udstede regler vedrørende menneskerettigheder,".*
a) udtalelsen skal forstås således, at en sådan beføjelse kan eksistere, når der eksisterer et specifikt retsgrundlag (dvs. asylpolitik, gennemsigtighed, forskelsbehandling, beskyttelse af personoplysninger osv.), og på den måde, at Unionen/Fællesskabet i sådanne tilfælde kan definere sine egne standarder.
b) Endvidere forhindrer udtalelsen ikke Unionen i at vedtage menneskerettighedsorienteret lovgivning.

(Ekstern oversættelse)

Talere anmodes om at strukturere deres indlæg efter (mindst et af) disse spørgsmål samt besvare de spørgsmål, som stilles til hvert af panelerne som vist nedenfor.

* * *

(Ekstern oversættelse)

Mandag den 25. april 2005 kl. 15.00 - 18.30

15.00 - 15.05 Seminaret åbnes ved **Jean-Marie CAVADA**, formand for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

15.05 - 15.10 Indledning ved **Ottaviano DEL TURCO,** formand for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Første del
Beskyttelse af menneskerettigheder på nationalt og europæisk plan: mindretal og antidiskrimination

EU har en af verdens mest avancerede rammelovgivninger med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Disse regler er imidlertid endnu ikke fuldt ud indarbejdet i den nationale lovgivning. Der er ligeledes behov for yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre, at befolkningen er klar over og i stand til at håndhæve deres ret til beskyttelse mod forskelsbehandling.

Der er stadig ikke nogen fællesskabsdefinition af, hvem der kan anses for at være medlem af et mindretal, og dette begreb er langt fra harmoniseret, end ikke på FN-plan eller i Europarådet[1]*. Minoritetsspørgsmål har generelt ikke være højt nok prioriteret på Unionens dagsorden, men de skal nu gives større opmærksomhed for at styrke effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet af de offentlige myndigheder inden for dette domæne.*

Der er behov for en integreret tilgang til ligestilling og ikke-forskelsbehandling og til integrationen af disse begrebsaspekter i relevante EU-politikker. Målet er at sikre, at medlemsstaterne forholder sig på en effektiv og passende måde til den stigende mangfoldighed i deres samfund, for så vidt angår etnisk oprindelse, religion, alder, handicap eller seksuel orientering. Europa-Kommissionen skal spille en vigtig rolle med henblik på at fremme den overordnede politiske dagsorden samt overvåge og støtte gennemførelsen af EF's antidiskriminationslovgivning. Det fremtidige agentur for de grundlæggende rettigheder kan ligeledes bidrage til denne proces, navnlig ved at fremme indsamling af data, udveksling af god praksis og forbindelserne med civilsamfundet.

Panelerne kan drøfte følgende spørgsmål:

1. Europæiske antidiskriminationspolitikker

Hvordan bekæmpes forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af race, etnisk oprindelse, seksuel orientering, handicap og alder? Hvordan er situationen for

[1] Under rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal (FCNM) er det op til deltagerstaterne at definere, hvad der menes med mindretal (en særlig rettighed, der anerkendes i FCNM, som resultat af hvilken romaerne anerkendes som et nationalt mindretal i visse lande, men ikke i andre).

romanisamfundet, nye og etablerede indvandrere, etablerede grupper af etniske mindretal af indvandreroprindelse, forskellige etniske eller nationale mindretal, der lever på en medlemsstats område? Hvilke skridt skal der tages for at sikre fuld gennemførelse og håndhævelse af EF's antidiskriminationslovgivning? Er der behov for yderligere foranstaltninger ud over den eksisterende rammelovgivning? Hvordan kan spørgsmål om ikke-forskelsbehandling og ligestilling "ensrettes" på tværs af alle relevante EU-politikker? Hvilke lovgivningsmæssige foranstaltninger bør der træffes før forfatningstraktatens ikrafttræden? Hvilke finansielle foranstaltninger kan der foreslås? Kan strukturfondene, Samhřrighedsfonden, Den Europæiske Socialfond og Equal-fællesskabsinitiativet koordineres bedre for at nå ud til de grupper, der har brug for det?

15.10 -15.55 Indlæg af:

- **Vladimír ŠPIDLA,** kommissær for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling

- **Asbjorn EIDE**, formand for Europarådets rådgivende udvalg om rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal, tidligere formand for FN's arbejdsgruppe om minoriteter

- **Beate WINKLER**, direktør, Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad (EUMC)

15.55 - 16.10 *Drøftelse*

2. Nationale erfaringer i nogle medlemsstater: udbredelse af kendskab, indsamling af data, udveksling af erfaringer og bedste praksis

Hvordan finder man en balance mellem integration og fremme af mangfoldighed? Hvilke mangler er der i medlemsstaternes svar på foranstaltningerne i medfør af artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab? Hvad kan de nationale myndigheder, ligestillingsorganer, borgerrettighedsorganisationer og arbejdsmarkedets parter ellers gøre for at fremme ikke-forskelsbehandling og mangfoldighed? Hvilke gennemførelsesforanstaltninger og feedbackmekanismer kan der foreslås? Er indsamling af data et nyttigt værktøj til at udvikle effektive politikker til fremme af ligestilling og bekæmpelse af forskelsbehandling? Bør EU optrappe samarbejdet med nationale myndigheder og andre interessenter? Hvilken rolle spiller de regionale myndigheder på dette område? Er subsidiaritetsprincippet en hjælp og den bedste metode til at inddrage mindretal i beslutningsprocessen? Er selvstyre et godt svar på de spørgsmål, som mindretalssamfundene rejser?

16.10 - 16.40 Indlæg af:

- **Joël THORAVAL**, formand for det franske "Commission nationale consultative des droits de l'homme"

- **Jana KVIECINSKA,** generaldirektør, Den Slovakiske Republiks regeringskontor

(Ekstern oversættelse)

– **Wouter NACHTERGALE,** medlem af det belgiske nationale fokuscenter for racisme og fremmedhad

16.40 - 17.10 Drøftelse

3. Civilsamfundets syn på anvendelse af antidiskriminationspolitikker
Hvordan kan nationale og regionale myndigheder, ligestillingsorganer og borgerrettighedsorganisationer bedre samordne deres aktiviteter med arbejdsmarkedets parter? Hvilken rolle spiller det fremtidige agentur for grundlæggende rettigheder? Er strategien for bekæmpelse af forskelsbehandling med hjælp fra strukturfondene, Samhřrighedsfonden, Den Europæiske Socialfond og Equal-fællesskabsinitiativet effektiv? Bør de NGO'er, der repræsenterer alle de i traktatens artikel 13 nævnte interesser, ikke have lettere adgang til disse fonde?

17.10 -17.50 Indlæg af:

– **Andrzej MIRGA**, formand for specialistgruppen om romaer og rejsende inden for rammerne af Europarådet, formand for romaernes rådgivende råd for projektet om etniske relationer (PER)

– **Anne-Sophie PARENT**, direktør, den europæiske platform for ikke-statslige organisationer i den sociale sektor

– **Andre WILKENS**, direktør for Open Society Institute – Bruxelles

– **Catelene PASSCHIER**, forbundssekretær, ETUC

17.50 -18.25 Drøftelse

18.25 - 18.30 Konklusion ved ordføreren
Claude MORAES, medlem af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

(Ekstern oversættelse)

Tirsdag den 26. april 2005 kl. 9.00 - 12.30

Anden del
Grundlæggende rettigheder og sikkerhedsudfordringer: Prioriteter for EU's beslutningstagere inden forfatningen

09.00 Anden del åbnes ved **Jean-Marie CAVADA**, formand for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

09.05 Indledning ved **Jo LEINEN**, formand for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og **Hélène FLAUTRE**, formand for Underudvalget om Menneskerettigheder

09.15 **Franco FRATTINI**, næstformand for Europa-Kommissionen.

1. **Grundlæggende rettigheder og sikkerhedsudfordringer: hvordan finder man en balance?**

Den Europæiske Union er en del af den internationale retsorden og bør fuldt ud tage højde for FN's og Europarådets resultater inden for området beskyttelse og fremme af menneskerettigheder. Navnlig břr det sikres, at der sker udveksling af oplysninger og data, at der er et meningsfuldt samarbejde mellem det fremtidige europæiske agentur for grundlæggende rettigheder og Europarådet Det er af stŕrste vigtighed, at der bliver udarbejdet en funktionel samarbejdsmodel for etablering af en institutionaliseret forbindelse mellem de to organer.

Siden den 11. september er den overordnede kontekst for menneskerettighedspolitikken imidlertid ændret. Det er muligvis ikke længere nok til at sikre, at retssikkerhed og sammenhæng sikres i beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i hele Europa og navnlig med Europarådet og FN's organer.

Hvilke erfaringer kan drages fra denne seneste udvikling og antiterrorpolitikken på internationalt, europæisk og nationalt plan? Hvordan findes – og fastholdes - den rigtige balance mellem sikkerhedskrav og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder? Hvilken rolle spiller EU's agentur i denne sammenhæng?

09.25 - 10.05 Indlæg af:

- **Alvaro GIL ROBLES**, Europarådets højkommissær for menneskerettigheder
- **Dick OOSTING**, Amnesty International
- **Antoine MADELIN,** Det Internationale Menneskerettighedsforbund
- **Tony BUNYAN**, redaktør af Statewatch (endnu ikke bekræftet)

10.05 -10.30 Drøftelse

(Ekstern oversættelse)

2. Beskyttelse af de grundlæggende rettigheder: hvordan kan vi sikre en dialog mellem europæiske dommere og nationale dommere?

Indarbejdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i forfatningstraktaten og EU's fremtidige tiltrædelse af den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) medfører grundlæggende institutionelle og konstitutionelle ændringer og skaber en endnu større retlig forpligtelse for Unionen til at sikre, at grundlæggende rettigheder aktivt fremmes på tværs af alle EU's politikområder.

På grundlag af de gældende traktater skal Fællesskabet og EU lovgive på områder, som berører både de europæiske domstole og de nationale domstole (et af de seneste tilfælde er den europæiske arrestordre, som er under behandling ved flere højesteretter/forfatningsdomstole): Indtil forfatningstraktaten træder i kraft, bør dialogen mellem de nationale og de europæiske domstole, og mellem domstolene og lovgiverne, derfor fremmes for så vidt muligt at undgå indbyrdes modstridende fortolkninger. Også udvikling og gradvise fremskridt inden for en fælles retskultur med hensyn til beskyttelse af grundlæggende rettigheder bør fremmes.

For Europa-Parlamentets vedkommende kunne en sådan udvikling især fremmes ved at styrke kontakterne mellem højesteretterne og ved at ophæve de eksisterende grænser for Luxembourg-domstolens beføjelser med hensyn til præjudicielle forolkninger for de politikker, der hører under området for frihed, sikkerhed og retfærdighed (EU-traktatens art. 35 og EF-traktatens art. 68).

Hvad mener de største aktører, de europæiske højesteretter, om dette nye perspektiv, om fordele, men også uoverensstemmelser mellem de to europæiske retssystemer? Kan europæiske borgere forvente bedre beskyttelse af deres rettigheder som følge af denne udvikling? Hvordan findes – og fastholdes - den rigtige balance mellem sikkerhedskrav og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder?

10.30 - 11.10 Indlæg af:

- **Vassilios SKOURIS**, præsident for De Europæiske Fællesskabers Domstol

- **Luzius WILDHABER**, præsident for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

- **Guy CANIVET**, præsident for Cour de cassation (Frankrig), præsident for netværket af højesteretspræsidenter i Den Europæiske Union

- **Valerio ONIDA,** tidligere præsident for den italienske forfatningsdomstol

11.10 – 11.40. Drøftelse

*
* *

(Ekstern oversættelse)

Afsluttende del:
Udfordringer for og forpligtelser fra den europæiske lovgiver

Fremme af grundlæggende rettigheder kræver en struktureret tilgang til denne nye sammenhæng. Der er stadig behov for, at der udtrykkes en klar politisk vilje med hensyn til, hvor sagen befinder sig. Denne opgave vil eventuelt blive overtaget af Kommissionen inden for rammerne af den kommissærgruppe, som kommissionsformand Manuel Barroso er leder af, og som beskæftiger sig med grundlæggende rettigheder, bekæmpelse af forskelsbehandling og lige muligheder. Ikke desto mindre er det af stŕrste vigtighed, at Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet også udarbejder retningslinjer på dette område. Agenturet vil blot være en enkelt brik i denne nye mekanisme for grundlæggende rettigheder i Europa. Hvilke forpligtelser er de enkelte institutioner indstillet på at påtage sig?

11.40 **Josep BORRELL FONTELLES,** formand for Europa-Parlamentet

11.55 **Jean ASSELBORN**, fungerende formand for Rådet (almindelige anliggender) (endnu ikke bekræftet)

12.10 **José Manuel BARROSO,** formand for Europa-Kommissionen

12.25 Konklusion ved ordføreren, **Kinga GÁL**, medlem af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Henvisninger

- *Seminarets website*
  (http://www.europarl.eu.int/comparl/libe/elsj/events/hearings/20050425/default_en.htm)
-

- *Kinga Gáls udkast til betænkning*
  (http://www.europarl.ep.ec/meetdocs/2004_2009/documents/PR/558/558630/558630en.pdf)

- *Claude Moraes' udkast til betænkning*
  (http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/558/558192/558192da.pdf)

- *Forfatningstraktaten*
  (http://europa.eu.int/constitution/index_da.htm)

- *FN's Paris-principper (***)*

- *Høring på foranledning af Europa-Kommissionen vedrørende oprettelsen af agenturet for grundlæggende rettigheder (KOM(2004)0693)*
  http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/fundamental_rights_agency/index_en.htm

- *Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse*
  (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/pdf/legisln/2000_43_da.pdf)

- *Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv*
  (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/pdf/legisln/2000_78_da.pdf)

- *Grønbog om ligestilling og ikke-forskelsbehandling i den udvidede Europæiske Union*
  (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/policy/aneval/green_en.htm)

(Ekstern oversættelse)

BILAG

Seminarets sekretariat	Telefonnr.	Adresse	E-mail-adresse
Emilio DE CAPITANI **afdelingsleder**	**32.2.284.35.08**	**Europa-Parlamentet** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 032** **1047 Bruxelles**	**ip-libe@europarl.eu.int**
Antoine CAHEN **administrator**	**32.2.284.06.60**	**Europa-Parlamentet** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 014** **1047 Bruxelles**	
Martina SUDOVA **administrator**	**32.2.2843.14.76**	**Europa-Parlamentet** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 040** **1047 Bruxelles**	
Ryszard DE GROOT **assistent**	**32.2.284.07.95**	**Europa-Parlamentet** **Rue Belliard 89** **RMA 01J036** **1047 Bruxelles**	
Béatrice OLLIER **sekretær**	**32.2.284.25.81**	**Europa-Parlamentet** **Rue Belliard 89** **RMA 01J006** **1047 Bruxelles**	

Vigtig meddelelse til personer, som ønsker at deltage i seminaret

Seminaret er åbent for offentligheden. Af sikkerhedsmæssige årsager skal der imidlertid udstedes adgangskort til deltagere, som ikke i forvejen har adgangskort til Europa-Parlamentet. Personer, som ønsker at få udstedt adgangskort, bedes rette henvendelse til seminarets sekretariat inden den 20. april 2005.